

Navrátil/Navrátil

Starosti víly se rozplynou
s prvním paprskem světla proč hlavu mi pletla já vím
říkat se nesluší
zůstaň jen chvíli vždyť plachý jsou víly
přestanu naříkat nesmím se dotýkat
tak aspoň ze tváří dovol mi setřu ti

Z řasenky prach slzy z očí a strach
ty nevíš jak trápím se zůstává Krápník tu sám
dávno to vím hledám verše a rým
a skladba je němá já najednou nemám ten dar
jak jsem měl dřív já najednou nemám ten dar

Starosti víly se rozplynou
za klikou dveří proč málo ti věřím proč já
navíš jak zabolí
když jinde si zvykáš a jinak mi říkáš
nač je se vrátit a stejně tě ztratit
tak aspoň ze tváří dovol mi setřu ti

Z řasenky prach